

บทที่ 5

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ต่อ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา ที่พักอาศัยในห้องเช่า ตลาดเทศบาล 3 จำนวน 195 คูหา (195 คน) และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาพื้นที่บริเวณตลาดเทศบาล 3 จำนวน 5 ท่าน โดยการศึกษานี้ได้แบ่งประเด็นของการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ได้ดังนี้

5.1 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา ที่พักอาศัยในห้องเช่า ตลาดเทศบาล 3

ซึ่งประกอบด้วย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

5.1.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

5.1.3 ข้อมูลพฤติกรรมการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

5.1.4 ปัญหาที่พบในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

5.1.5 ความต้องการที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางเศรษฐกิจ สังคมและพฤติกรรมการอยู่อาศัยกับความ ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่

ซึ่งประกอบด้วย

5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับความ ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ ต้องการ

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ ต้องการ

5.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่ พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

5.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับความ ต้องการที่พักรอาศัยแห่ง ใหม่

5.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับรูปแบบการถือครองที่พักร อาศัยที่ต้องการ

5.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ ที่ต้องการ

5.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

5.2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับความถี่ที่พักอาศัยแห่งใหม่

5.2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

5.2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

5.2.12 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

5.2.13 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับความถี่ที่พักอาศัยแห่งใหม่

5.2.14 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

5.2.15 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

5.2.16 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

5.2.17 ความสัมพันธ์ระหว่างการต่อเติมที่พักอาศัยกับลักษณะที่ที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

5.3 สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาพื้นที่บริเวณตลาดเทศบาล 3

5.1 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่พักอาศัยในห้องเช่า ตลาดเทศบาล 3
ซึ่งประกอบด้วย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

จากข้อมูลในตารางที่ 5.1 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.5 ที่เหลือเป็นชาย ร้อยละ 38.5

ตารางที่ 5.1 แสดงเพศของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	75	38.5
หญิง	120	61.5
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.2 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ เป็นช่วงอายุที่พบมากที่สุด คือ 26-36 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5 และที่น้อยที่สุดเป็นช่วงอายุ 59-69 ปี คิดเป็น ร้อยละ 1 และมีค่าเฉลี่ย (mean) ของอายุ ที่ 34.4 ปี

ตารางที่ 5.2 แสดงอายุของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ	
15 -25 ปี	41	21.0	Mean = 34.4 SD = 9.5 Min = 15 Max = 65
26-36 ปี	73	37.5	
37-47 ปี	64	32.8	
48-58 ปี	15	7.7	
59-69 ปี	2	1.0	
รวม	195	100.0	

จากข้อมูลในตารางที่ 5.3 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ มีสถานะสมรสแล้ว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79 โสดคิดเป็นร้อยละ 18.5 และน้อยที่สุดจะ เป็นกลุ่มที่ย่าร้างหรือแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 5.3 แสดงสถานะภาพของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

สถานะภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	35	18.5
สมรส	155	79.0
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	5	2.6
รวม	195	100.0

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าพ่อค้า – แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่พักอาศัยในท้องถิ่นที่ถูกสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 61.5 โดยมีอายุอยู่ในช่วง

26 ถึง 47 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.13 และมีอายุน้อยที่สุดอยู่ที่ 16 ปี มากที่สุดอยู่ที่ 65 ปี อายุเฉลี่ยของพ่อค้า – แม่ค้า ชาวกรุงเทพมหานครที่ถูกล้มภาชนะ จะอยู่ที่ 34.4 ปี และ โดยส่วนมาก มีสถานภาพสมรสแล้ว ถึงร้อยละ 79.0

5.1.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

จากข้อมูลในตารางที่ 5.4 พบว่า พ่อค้า – แม่ค้าชาวกรุงเทพฯ ประกอบอาชีพขายสินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า รองเท้า หมวก) มากเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 55.4 รองลงมาเป็นเครื่องนอน (หมอน มุ้ง เสื้อ) ร้อยละ 15.9 และลำดับที่ สาม ขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 6.2 นอกจากนี้ยังพบว่า พ่อค้า-แม่ค้า โดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ ช่วง 20,000 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของสินค้าและบริการ เปรียบเทียบกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

ประเภทสินค้าและบริการ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน(บาท)									รวม
	15,000-20,000	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	40,001-45,000	45,001-50,000	50,001-55,000	สูงกว่า - 55,000	
1. เครื่องแกว และ เชมมิด	-	-	-	-	1	-	2	-	-	3
	-	-	-	-	0.5%	-	1.0%	-	-	1.5%
2. เครื่องใช้ในครัว	-	-	1	1	1	1	-	-	-	4
	-	-	-	0.5%	0.5%	0.5%	-	-	-	2.1%
3. เครื่องประดับกาย	-	1	-	1	-	1	-	-	1	4
	-	0.5%	-	0.5%	-	0.5%	-	-	0.5%	2.1%
4. เครื่องสำอาง	-	-	5	2	1	-	1	-	1	10
	-	-	2.6%	1.0%	0.5%	-	0.5%	-	0.5%	5.1%
5. เครื่องใช้ไฟฟ้า	-	-	1	3	3	2	-	-	3	12
	-	-	0.5%	1.5%	1.5%	1.0%	-	-	1.5%	6.2%
6. ประดับยนต์	-	-	-	1	-	-	1	1	-	3
	-	-	-	0.5%	-	-	0.5%	0.5%	-	1.5%
7. วัตถุโบราณ	-	-	1	1	-	-	-	-	1	3
	-	-	0.5%	0.5%	-	-	-	-	0.5%	1.5%
8. ร้านขายอาหาร และ เครื่องดื่ม	-	-	-	-	1	-	-	-	1	2
	-	-	-	-	0.5%	-	-	-	0.5%	1.0%
9. เคมีภัณฑ์	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
	-	-	-	-	-	-	0.5%	-	-	0.5%
10. วัสดุไอ้มน้ำ	-	-	-	3	-	2	1	-	1	7
	-	-	-	1.5%	-	1.0%	0.5%	-	0.5%	3.6%
11. เครื่องแต่งกาย	-	9	36	17	12	3	10	3	18	108
	-	4.6%	18.5%	8.7%	6.2%	1.5%	5.1%	1.5%	9.2%	55.4%
12. เครื่องนอน	-	4	9	5	1	1	7	1	3	31
	-	2.1%	4.6%	2.6%	0.5%	0.5%	3.6%	0.5%	1.5%	15.9%
13. อื่นๆ	1	1	1	-	-	-	1	-	3	7
	0.5%	0.5%	0.5%	-	-	-	0.5%	-	1.5%	3.6%
รวม	1	15	54	34	20	10	24	5	32	195
	0.5%	7.7%	27.7%	17.4%	10.3%	5.1%	12.3%	2.6%	16.4%	100.0%

จากข้อมูลในตารางที่ 5.5 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ มีรายได้จากขายสินค้า มากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 54.9 รองลงมาเป็นขายสินค้าและแบ่งพื้นที่ในร้านให้ผู้อื่นเช่า คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตารางที่ 5.5 แสดงที่มาของรายได้ ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

ประเภทที่มาของรายได้จาก	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. การขายสินค้าอย่างเดียว	107	54.9
2. แบ่งพื้นที่ในร้านให้ผู้อื่นเช่าอย่างเดียว	4	2.1
3. บริการอย่างเดียว	2	1.0
4. ขายสินค้า+ แบ่งพื้นที่ในร้านให้ผู้อื่นเช่า	81	41.5
5. แบ่งพื้นที่ในร้านให้ผู้อื่นเช่า + บริการ	1	0.5
รวม	195	100

จากข้อมูลในตารางที่ 5.6 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์มีการแบ่งพื้นที่บางส่วนในห้องเช่าให้ผู้อื่นเช่าร่วมด้วย จำนวน 86 คูหา นอกจากนี้ยังพบว่าโดยส่วนใหญ่จะมีผู้เช่าร่วมด้วยกันที่จำนวน 1 ถึง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตารางที่ 5.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้เช่าร่วมภายในห้องเช่า จำนวนคูหาจากการแบ่งพื้นที่ในห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

จำนวนผู้เช่าร่วม (ไม่รวมผู้ถูกสัมภาษณ์)	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
ไม่มีการแบ่งให้เช่าร่วม(เช่าเพียงรายเดียว)	109	55.9
1 ราย	58	29.7
2 ราย	23	11.8
3 ราย	2	1.0
4 ราย	1	0.5
5 ราย	2	1.0
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.7 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จะไม่เหลือไว้เก็บออมกล่าวคือรายรับรายจ่ายจะสมดุลกัน คิดเป็นร้อยละ 49.2 มีเหลือเก็บออม คิดเป็นร้อยละ 44.6 และรายจ่ายมากกว่ารายได้ (ติดลบ) คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 5.7 แสดงความสมดุลระหว่างรายได้และรายจ่าย ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

ความสมดุลระหว่างรายได้และรายจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ไม่เหลือเก็บออม(รายได้กับรายจ่ายจะสมดุลกัน)	96	49.2
2. มีเหลือเก็บออม	87	44.6
3. ติดลบ	12	6.2
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.8 แสดงให้เห็นว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ และสามารถเก็บออมได้มีจำนวน 87 (ตารางที่ 5.7) รายนั้น พบว่า จะมีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน ในช่วง 5,501 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.7 รองลงมาเป็น 2,001 – 2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.7 และลำดับที่สามอยู่ในช่วง 3,001– 3,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.6

ตารางที่ 5.8 เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,500 บาท	4	2.1
1,500-2,000 บาท	8	4.1
2,001-2,500 บาท	15	7.7
2,501-3,000 บาท	7	3.6
3,001-3,500 บาท	9	4.6
3,501-4,000 บาท	4	2.1
4,001-4,500 บาท	8	4.1
4,501-5,000 บาท	5	2.6
5,001-5,500 บาท	8	4.1
5,501-10,000 บาท	19	9.7
รวม	87	44.6

จากข้อมูลในตารางที่ 5.9 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ จะมีลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่าที่อยู่กับครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองมาเป็นอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 14.9 และลำดับที่สาม จะเป็นลักษณะที่อยู่ร่วมกับลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.3

ตารางที่ 5.9 แสดงลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ถูกสัมภาษณ์

ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. อยู่คนเดียว	12	6.2
2. อยู่กับครอบครัว	60	30.8
3. อยู่กับญาติ	29	14.9
4. อยู่กับลูกจ้าง	24	12.3
5. อยู่กับผู้เช่าร่วม	12	6.2
6. อยู่กับครอบครัวและญาติ	16	8.2
7. อยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง	11	5.6
8. อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม	9	4.6
9. อยู่กับญาติและลูกจ้าง	5	2.6
10. อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม	6	3.1
11. อยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม	6	3.1
12. อยู่กับครอบครัว + ญาติ + ลูกจ้าง	2	1.0
13. อยู่กับครอบครัว + ญาติ + ผู้เช่าร่วม	1	0.5
14. อยู่กับครอบครัว + ลูกจ้าง + ผู้เช่าร่วม	2	1.0
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.10 พบว่าจำนวนผู้พักอาศัยที่พักอาศัยในห้องเช่า โดยส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 2 ถึง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1 และโดยเฉลี่ยจะอยู่ที่ 4 คน นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ของจำนวนผู้พักอาศัยกับลักษณะการอยู่อาศัยร่วมกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.7 ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่มากที่สุด (19 คูหา)

ตารางที่ 5.10 แสดงความสัมพันธ์ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า กับจำนวนผู้พักอาศัย

ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า	จำนวนผู้พักอาศัย (คน)													รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
1.อยู่คนเดียว	จำนวน ร้อยละ	12 6.2%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12 6.2%
2.อยู่กับครอบครัว	จำนวน ร้อยละ	-	15 7.7%	17 8.7%	19 9.7%	8 4.1%	-	-	-	-	1 0.5%	-	-	60 30.8%
3.อยู่กับญาติ	จำนวน ร้อยละ	-	6 3.1%	12 6.2%	6 3.1%	3 1.5%	1 0.5%	-	-	1 0.5%	-	-	-	29 14.9%
4.อยู่กับลูกจ้าง	จำนวน ร้อยละ	-	8 4.1%	8 4.1%	5 2.6%	-	1 0.5%	-	-	-	-	1 0.5%	1 0.5%	24 12.3%
5.อยู่กับผู้เช่าร่วม	จำนวน ร้อยละ	-	7 3.6%	1 0.5%	2 1.0%	-	-	1 0.5%	1 0.5%	-	-	-	-	12 6.2%
6.อยู่กับครอบครัวและญาติ	จำนวน ร้อยละ	-	-	3 1.5%	10 5.1%	1 0.5%	1 0.5%	-	1 0.5%	-	-	-	-	16 8.21%
7.อยู่กับครอบครัว และ ลูกจ้าง	จำนวน ร้อยละ	-	-	2 1.0%	4 2.1%	2 1.0%	1 0.5%	1 0.5%	1 0.5%	-	-	-	-	11 5.6%
8.อยู่กับครอบครัวและ ผู้เช่าร่วม	จำนวน ร้อยละ	-	-	2 1.0%	4 2.1%	2 1.0%	1 0.5%	-	-	-	-	-	-	9 4.6%
9.อยู่กับญาติและลูกจ้าง	จำนวน ร้อยละ	-	-	-	3 1.5%	2 1.0%	-	-	-	-	-	-	-	5 2.6%
10.อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม	จำนวน ร้อยละ	-	-	-	3 1.5%	3 1.5%	-	-	-	-	-	-	-	6 3.1%
11.อยู่กับลูกจ้างและ ผู้เช่าร่วม	จำนวน ร้อยละ	-	1 0.5%	3 1.5%	1 0.5%	-	1 0.5%	-	-	-	-	-	-	6 3.1%
12.อยู่กับครอบครัว+ญาติ +ลูกจ้าง	จำนวน ร้อยละ	-	-	-	1 0.5%	1 0.5%	-	-	-	-	-	-	-	2 1.0%
13.อยู่กับครอบครัว+ญาติ +ผู้เช่าร่วม	จำนวน ร้อยละ	-	-	-	-	-	-	1 0.5%	-	-	-	-	-	1 0.5%
14.อยู่กับครอบครัว+ลูกจ้าง +ผู้เช่าร่วม	จำนวน ร้อยละ	-	-	-	-	1 0.5%	-	-	-	-	-	1 0.5%	-	2 1.0%
รวม	จำนวน ร้อยละ	12 6.2%	37 19.0%	48 24.6%	58 29.7%	23 11.8%	6 3.1%	3 1.5%	3 1.5%	1 0.5%	1 0.5%	1 0.5%	1 0.5%	195 100 %
85.1%														
ค่าเฉลี่ยของจำนวนผู้พักอาศัยในห้องเช่า = 3.66 (ประมาณ 4 คน)														

จากข้อมูลในตารางที่ 5.11 พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ โดยส่วนใหญ่ จะหยุดและปิดร้าน เพื่อกลับไปพักผ่อน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ โดยจะเป็น ช่วงเทศกาลสงกรานต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77 หยุดช่วงตรุษจีนคิดเป็นร้อยละ 56.6 และช่วงปีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 26.5

ตารางที่ 5.11 แสดงวันหยุดพักผ่อนของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

วันหยุดพักผ่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. หยุดงานสัปดาห์ละ 1 วัน	2	1.0
2. หยุดเดือนละ 1-2 วัน	6	3.1
3. หยุดช่วงสงกรานต์	151	77.0
4. หยุดช่วงตรุษจีน	111	56.6
5. หยุดช่วงปีใหม่	52	26.5
6. หยุดในวันอื่นๆ	20	10.2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา สามารถแบ่งประเภทของการขายสินค้าได้ 12 ประเภทสินค้าหลัก ที่ขายกันอยู่ ณ ตลาดเทศบาล 3 ได้ ในปัจจุบัน (ดูได้จากตารางที่ 5.4) และพบว่า มีการขายสินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย ได้แก่ เสื้อผ้า หมวก และรองเท้า มากที่สุด (ร้อยละ 55.4) รองลงมาจะเป็นการขายสินค้าประเภทเครื่องนอน (หมอน มุ้ง เสื้อ) (ร้อยละ 15.9) หรือกล่าวได้อีกอย่างว่า ขายสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายรวมกันกับขายสินค้าประเภทเครื่องนอน มีสัดส่วนถึง ร้อยละ 71.3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.4) จะอยู่ในช่วง 20,001 ถึง 35,000 บาท รายได้โดยส่วนใหญ่จะมาจากการขายสินค้า (ร้อยละ 96.4) รองลงมาจะเป็นรายได้ที่มาจากแบ่งพื้นที่ให้ผู้เช่า (ร้อยละ 44.1) จากการวิเคราะห์พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ร้อยละ 49.2 ไม่มีเงินเหลือเก็บออม (รายได้กับรายจ่ายหักลบกันแล้วไม่เหลือเก็บ) และ ร้อยละ 44.6 มีเหลือเก็บออม โดยจะมีเงินออมโดยเฉลี่ย อยู่ที่ 4,176 บาทต่อเดือน (ดูได้จากตารางที่ 5.8)

จากการศึกษาพบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา นอกจากจะพักอาศัยอยู่ในห้องเช่า แล้วยังมีการแบ่งพื้นที่ ให้กับผู้อื่น (พ่อค้า-แม่ค้า ชาวกัมพูชาด้วยกัน) เช่าพื้นที่บางส่วนในห้องเช่า ร้อยละ 44.1 (จำนวน 86 คน) ของจำนวนคนที่ทั้งหมดที่ทำการสุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของการพักอาศัยของ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่ามีลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่าที่อยู่กับครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองมาเป็นอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 14.9 และลำดับที่สาม จะเป็นลักษณะที่อยู่ร่วมกับลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.3 และพบว่า จะมีจำนวนผู้พักอาศัยในห้องเช่าโดยเฉลี่ยที่ 4 คน (ดูได้จากตารางที่ 5.10)

สำหรับวันหยุดพักผ่อน ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกรุงเทพฯ จะหยุดพักผ่อนมากที่สุด (ร้อยละ 77) ในช่วงเทศกาลวันสงกรานต์

5.1.3 ข้อมูลพฤติกรรมการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

จากข้อมูลในตารางที่ 5.12 แสดงให้เห็นถึง ลำดับความสำคัญของการใช้สอยพื้นที่ในห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกรุงเทพฯ พบว่า อันดับที่ 1 ถึง 3 จะใช้พื้นที่เพื่อวางสินค้าขาย ใช้เก็บของ และใช้นอนหลับตามลำดับ

ตารางที่ 5.12 แสดงลำดับการให้ความสำคัญของการใช้สอยพื้นที่ ในห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกรุงเทพฯ ที่ถูกสัมภาษณ์

ลำดับการให้ความสำคัญของการใช้สอยพื้นที่ในห้องเช่า		บริเวณ							
		1. ขายสินค้า	2. เก็บของ	3. นอนหลับ	4. ประกอบอาหาร	5. รับประทานอาหาร	6. รับแขกหรือพักผ่อน	7. ซักล้าง	8. กิจกรรมอื่นๆ
1	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	183 93.8%	3 1.5%	0 0.0%	- -	2 1.0%	- -	- -	7 3.6%
2	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	3 1.5%	132 67.7%	18 9.2%	- -	- -	- -	- -	2 1.0%
3	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	- -	49 25.1%	117 60.0%	9 4.6%	6 3.1%	7 3.6%	7 3.6%	- -
4	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	2 1.0%	1 0.5%	52 26.7%	83 42.6%	45 23.1%	7 3.6%	5 2.6%	- -
5	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	- -	8 4.1%	4 2.1%	3 1.5%	122 62.6%	41 21.0%	17 8.7%	1 0.5%
6	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	- -	- -	4 2.1%	8 4.1%	15 7.7%	118 60.5%	45 23.1%	5 2.6%
7	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	- -	2 1.0%	0 0.0%	16 8.2%	4 2.1%	20 10.3%	106 54.4%	42 21.5%
8	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	- -	- -	- -	- -	1 0.5%	2 1.0%	15 7.7%	138 70.8%
รวม	จำนวน(คนหา) ร้อยละ	188 96.4%	195 100.0%	195 100.0%	119 61.0%	195 100.0%	195 100.0%	195 100.0%	195 100.0%

จากข้อมูลในตารางที่ 5.13 แสดงให้เห็นถึง การเช่าห้องของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกรุงเทพฯ พบว่ามีการต่อเติมห้องเช่ามากถึง ร้อยละ 87.2 และประเภทของการต่อเติม ได้กล่าวไว้ ในตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.13 แสดงการต่อเติมห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

การต่อเติมห้องเช่า	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
ไม่มี	25	12.8
มี	170	87.2
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.14 แสดงให้เห็นว่า การต่อเติมเพื่อการวางสินค้า คิดเป็นร้อยละ 56.4 มีการต่อเติมเพื่อกันห้องนอน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และมีการต่อเติมเพื่อทำครัว คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.14 แสดงประเภทของการต่อเติมภายในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

1. มีการต่อเติมเพื่อการวางสินค้า	บริเวณ	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
	ด้านหน้า	76	39.0
	ด้านหลัง	7	3.6
	ด้านข้าง	2	1.0
	ด้านหน้าและด้านหลัง	25	12.8
	รวม	110	56.4
2. มีการต่อเติมเพื่อกันห้องนอน	บริเวณ	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
	ชั้นล่าง	18	9.2
	ชั้นบน	35	17.9
	รวม	53	27.2
3. มีการต่อเติมเพื่อทำครัว	บริเวณ	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
	ด้านหน้า	2	1.0
	ด้านหลัง	33	16.9
	ด้านข้าง	3	1.5
	รวม	38	19.5

ที่มา: ภาพถ่ายโดย ผู้วิจัย กุมภาพันธ์ 2547

รูปภาพที่ 5.1 แสดงการต่อเติมร้านค้าบริเวณด้านหน้าและด้านข้าง

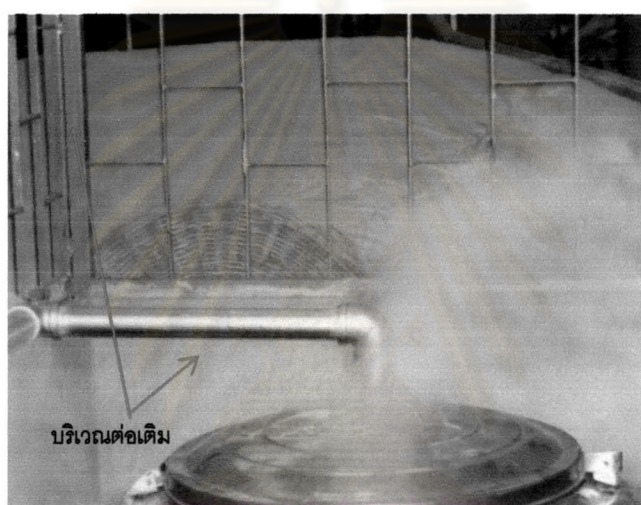
ที่มา: ภาพถ่ายโดย ผู้วิจัย มีนาคม 2547

รูปภาพที่ 5.2 แสดงการต่อเติมร้านค้าบริเวณด้านข้าง

ข้อมูลในตารางที่ 5.15 แสดงให้เห็นถึงการใช้จ่ายพื้นที่ค้าขายของ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา มีการรुक้าเข้าไปในพื้นที่ส่วนกลาง (พื้นที่ส่วนกลางของตลาด เช่น พุดบาท ถนน) มากถึงร้อยละ 76.9

ตารางที่ 5.15 แสดงถึงปริมาณการรुक้าเข้าไปในพื้นที่ส่วนกลางของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

การรुक้าพื้นที่ส่วนกลาง	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
มี	150	76.9
ไม่มี	45	23.1
รวม	195	100.0

ที่มา: ภาพถ่ายโดย ผู้วิจัย มีนาคม 2547

รูปภาพที่ 5.3 แสดงการต่อเติมร้านค้าบริเวณด้านหลัง

จากข้อมูลในตารางที่ 5.16 แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการจัดหาอาหารมารับประทานของ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่า มีมีการประกอบอาหารเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 การซื้ออาหารมารับประทาน คิดเป็นร้อยละ 39.5

ตารางที่ 5.16 แสดงรูปแบบการจัดหาอาหารมารับประทานของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

การประกอบอาหาร	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. มีการประกอบอาหารรับประทานเอง	118	60.5
2. ซื้อมารับประทาน	77	39.5
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.17 แสดงให้เห็นถึงบริเวณที่ประกอบอาหารของของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่ามีการประกอบอาหารบริเวณ ด้านหลังห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 79.7 รองลงมาเป็นภายในห้องเช่า ร้อยละ 14.4 และใช้บริเวณด้านข้างของห้องเช่า (เฉพาะห้องเช่าที่เป็นหัวมุมประกอบอาหาร) คิดเป็นร้อยละ 5.1

ตารางที่ 5.17 แสดงบริเวณที่ประกอบอาหารของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

บริเวณ	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. หน้าห้องเช่า	1	0.8
2. ด้านหลังห้องเช่า	94	79.7
3. ด้านข้างห้องเช่า	6	5.1
4. ในห้องเช่า	17	14.4
รวม	118	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.18 แสดงให้เห็นถึง การใช้อุปกรณ์หลักในการประกอบอาหารของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ซึ่งพบว่า ในลำดับที่หนึ่งมีการใช้เตาแก๊ส คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาจะใช้ เตาไฟฟ้าหรือเตาไมโครเวฟ คิดเป็นร้อยละ 16.4 และในลำดับที่สามจะเป็นการใช้เตาไฟฟ้า/ไมโครเวฟ คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 5.18 แสดงข้อมูลการใช้อุปกรณ์หลักในการประกอบอาหารของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

อุปกรณ์หลักในการประกอบอาหาร	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. เตาแก๊ส	68	34.9
2. เตาไฟฟ้าหรือไมโครเวฟ	7	3.6
3. เตาถ่าน	2	1.0
4. เตาแก๊ส+เตาไฟฟ้า	32	16.4
5. เตาแก๊ส+เตาถ่าน	5	2.6
6. เตาไฟฟ้าหรือไมโครเวฟ+เตาถ่าน	2	1.0
7. เตาแก๊ส+เตาไฟฟ้าหรือไมโครเวฟ+เตาถ่าน	2	1.0
รวม	118	60.5

จากข้อมูลในตารางที่ 5.19 แสดงให้เห็นถึง จำนวนสมาชิกที่ร่วมรับประทานอาหารกันในห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวแกมพูชา ซึ่งพบว่าจำนวนสมาชิกที่ร่วมกันรับประทานอาหารในห้องเช่าโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 2 – 5 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1 ดังนั้นเมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจะได้จำนวนสมาชิกที่ร่วมรับประทานอาหารกันที่ 4 คน (Mean = 3.66)

ตารางที่ 5.19 แสดงจำนวนสมาชิกในการร่วมรับประทานอาหารในแต่ละวัน ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวแกมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

จำนวนสมาชิกในการรับประทานอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	Mean = 3.66
1 คน	12	6.2	
2 คน	37	19.0	
3 คน	48	24.6	
4 คน	58	29.7	
5 คน	23	11.8	
6 คน	6	3.1	
7 คน	3	1.5	
8 คน	3	1.5	
9 คน	1	0.5	
10 คน	1	0.5	
11 คน	1	0.5	
12 คน	1	0.5	
13 คน	1	0.5	
รวม	195	100.0	

นอกจากนี้ ข้อมูลในตารางที่ 5.20 แสดงให้เห็นถึง สถานที่ที่ใช้รับประทานอาหารของพ่อค้า-แม่ค้าชาวแกมพูชาที่พักอาศัยในห้องเช่าว่าจะรับประทานอาหารกันโดยนั่งกันบนพื้นห้องมากถึงร้อยละ 75.4 และรับประทานอาหารบนโต๊ะอาหาร คิดเป็นร้อยละ 22.1 และอื่นๆ (เช่น นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะทำงาน บนแคร่หลังร้าน) คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 5.20 บริเวณที่รับประทานอาหารของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

บริเวณที่รับประทานอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โต๊ะอาหาร	43	22.1
2. พื้นห้อง	147	75.4
3. อื่นๆ	5	2.6
รวม	195	100.0

ที่มา: ภาพถ่าย โดย ผู้วิจัย กุมภาพันธ์ 2547

รูปภาพที่ 5.4 แสดงการใช้โต๊ะทำงานเพื่อรับประทานอาหาร

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการอยู่อาศัยของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่า มีการจัดลำดับลำดับความสำคัญของการใช้สอยพื้นที่ในห้องเช่า 3 ลำดับแรก ดังนี้ อันดับที่ 1 จะใช้พื้นที่เพื่อวางสินค้าขาย อันดับที่ 2 แบ่งสอยพื้นที่เพื่อให้พ่อค้าแม่ค้ารายย่อย ชาวกัมพูชาเช่า อันดับที่ 3 ใช้เก็บของตามลำดับ

เมื่อมีเข้ามาพักอาศัยและประกอบอาชีพค้าขาย พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ได้มีการต่อเติมในห้องเช่า ร้อยละ 87.2 โดยมีการต่อเติมเพื่อการวางสินค้า คิดเป็นร้อยละ 56.4 มีการต่อเติมเพื่อกันห้องนอน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และมีการต่อเติมเพื่อทำครัว คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่ามีการวางของรูกกล้าเข้าไปในพื้นที่ส่วนกลางของตลาด คิดเป็นร้อยละ 76.9 ของจำนวนคูหาทั้งหมด

ในเรื่องของกิจกรรมการรับประทานและการประกอบอาหาร พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่า มีการประกอบอาหารเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 ที่เหลือจะซื้อมารับประทาน โดยส่วนมากจะมีการประกอบอาหารบริเวณ ด้านหลังห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 79.7 และส่วนมากจะใช้ เตาแก๊สและเตาไฟฟ้าประกอบอาหาร และพบว่าจำนวนสมาชิกที่ร่วมกัน

รับประทานอาหารเช้าในห้องเช่าโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 2 – 5 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1 หรือเฉลี่ยที่ 4 คน และโดยมากจะรับประทาน อาหารโดยนั่งกับพื้น ร้อยละ 75.4

5.1.4 ปัญหาที่พบในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

จากข้อมูลในตารางที่ 5.21 แสดงให้เห็นถึง การมีเสียงรบกวน ขณะนอนหลับในเวลากลางคืนของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่พักอาศัยในห้องเช่า พบว่า ไม่มีเสียงรบกวน คิดเป็นร้อยละ 96.4 และมีเสียงรบกวน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 5.21 เสียงรบกวน และก่อให้เกิดความรำคาญ ต่อพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ขณะนอนหลับในเวลากลางคืน

เสียงรบกวนขณะนอนหลับในเวลากลางคืน (ก่อให้เกิดความรำคาญ)	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
ไม่มี	188	96.4
มี	7	3.6
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.22 แสดงให้เห็นถึงเสียงรบกวนดังที่ได้กล่าวไว้ในตารางที่ 5.22 เป็นเสียงที่มาจาก รถมอเตอร์ไซด์และรถยนต์ ร้อยละ 3.6 สุนัขเห่าร้อยละ 3.1 คนข้างห้องทำเสียงดังรบกวน ตามลำดับ

ตารางที่ 5.22 แสดงประเภทของเสียงรบกวนและก่อให้เกิดความรำคาญ ต่อพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์ขณะนอนหลับในเวลากลางคืน

ประเภทของเสียงรบกวนขณะนอนหลับในเวลา กลางคืน (ก่อให้เกิดความรำคาญ)	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. สุนัขเห่า	6	3.1
2. เสียงรถมอเตอร์ไซด์-รถยนต์	7	3.6
3. คนในห้องทำเสียงดังรบกวน	2	1.0
4. คนข้างห้องทำเสียงดังรบกวน	3	1.5
5. อื่นๆ	3	1.5

จากข้อมูลในตารางที่ 5.23 แสดงให้เห็นถึง การถูกรบกวนจากแสงสว่างภายนอกขณะนอนหลับในเวลากลางคืน พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่พักอาศัยในห้องเช่า ถูกแสงสว่างรบกวนขณะนอนหลับ ในเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และไม่ถูกรบกวน คิดเป็นร้อยละ 95.9

ตารางที่ 5.23 แสดงการถูกรบกวนจากแสงสว่างภายนอกขณะนอนหลับ และก่อให้เกิดความรำคาญ ขณะนอนหลับในเวลากลางคืนต่อพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

แสงสว่างรบกวนจากภายนอกขณะนอนหลับ (ก่อให้เกิดความรำคาญ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	187	95.9
มี	8	4.1
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.24 แสดงให้เห็นถึงแสงสว่างรบกวนดังที่ได้กล่าวไว้ในตารางที่ 5.24 เป็นแสงที่ส่องสว่างมาจากเสาไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 2.1 และจากรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 5.24 แสดงประเภทของแสงที่รบกวนขณะนอนหลับและก่อให้เกิดความรำคาญ ขณะนอนหลับในเวลากลางคืนต่อพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

แสงที่รบกวนมาจาก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไฟที่ส่องสว่างจากรถยนต์	1	0.5
2. ไฟที่ส่องสว่างจากเสาไฟฟ้า	4	2.1
3. อื่นๆ	3	1.5

จากข้อมูลในตารางที่ 5.25 แสดงให้เห็นถึง ปัญหาเรื่อง กลิ่นเหม็นการพักอาศัยในห้องเช่า พบว่า ไม่มีกลิ่นเหม็นรบกวน คิดเป็นร้อยละ 91.8 และมีกลิ่นเหม็นรบกวน คิดเป็นร้อยละ 8.2 จากการศึกษพบว่า กลิ่นเหม็นที่รบกวนเหล่านี้มาจาก กระบวนการกรีดผ้าไอน้ำ จากห้องเช่าที่ประกอบกรอาชีพ รีดผ้าไอน้ำ ที่มีอยู่จำนวน 7 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.6 ของทั้งหมด)

ตารางที่ 5.25 แสดงการถูกรบกวนจากกลิ่นเหม็นที่เข้ามาในห้องเช่าและก่อให้เกิดความรำคาญต่อพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ปัญหากลิ่นเหม็น	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
ไม่มี	179	91.8
มี	16	8.2
รวม	195	100.0

ที่มา: ภาพถ่าย โดย ผู้วิจัย มีนาคม 2547

รูปภาพที่ 5.5 แสดงควันจากร้านรีดผ้าไอน้ำที่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนการพักอาศัย-1

ที่มา: ภาพถ่าย โดย ผู้วิจัย มีนาคม 2547

รูปภาพที่ 5.6 แสดงควันจากร้านรีดผ้าไอน้ำที่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนการพักอาศัย-2

จากข้อมูลในตารางที่ 5.26 แสดงให้เห็นถึง ความเพียงพอของแสงสว่างในห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่า สามารถเห็นตัวหนังสือชัดเจนขณะอ่านหนังสือในห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 99 เห็นภาพชัดเจน ขณะดูโทรทัศน์ในห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 99.5 เห็นคู่สนทนาชัดเจน ขณะสนทนาในห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 100 สามารถมองเห็นพื้นและเครื่องใช้ชัดเจน ขณะอาบน้ำและขับถ่ายในห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 100 และ เห็นชัดเจนขณะรับประทานอาหารในห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 5.26 แสดงความเพียงพอของแสงสว่างในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ความเพียงพอของแสงสว่างขณะอ่านหนังสือในห้องเช่า	จำนวน (คนหา)	ร้อยละ
1.เห็นตัวหนังสือชัดเจน	193	99.0
2.ต้องเพ่งสายตา	2	1.0
รวม	195	100.0
ความเพียงพอของแสงสว่างขณะดูโทรทัศน์ในห้องเช่า	จำนวน	ร้อยละ
1.เห็นภาพชัดเจน	194	99.5
2.ต้องเพ่งสายตา	1	0.5
รวม	195	100.0
ความเพียงพอของแสงสว่างขณะสนทนาในห้องเช่า	จำนวน	ร้อยละ
1.เห็นชัดเจน	195	100.0
2.ต้องเพ่งสายตา	-	-
รวม	195	100.0
ความเพียงพอของแสงสว่างขณะอาบน้ำ/ขับถ่ายในห้องเช่า	จำนวน	ร้อยละ
1.มองเห็นพื้นและเครื่องใช้ชัดเจน	195	100.0
2.ต้องเพ่งสายตา	-	-
รวม	195	100.0
ความเพียงพอของแสงสว่างขณะรับประทานอาหารในห้องเช่า	จำนวน	ร้อยละ
1.เห็นชัดเจน	195	100.0
2.ต้องเพ่งสายตา	-	-
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.27 แสดงให้เห็นถึง ปัญหาเรื่องน้ำประปาภายในห้องเช่า พบว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำแพงเพชร ประสบปัญหาเรื่อง การไหลของน้ำประปา ไม่สม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 4.1 ประสบปัญหาเรื่องมีกลิ่น คิดเป็นร้อยละ 2.1 และ ประสบปัญหาเรื่องมีสี คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 5.27 แสดงปัญหาเรื่องน้ำประปาในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกำแพงเพชร ที่ถูกสัมภาษณ์

การไหลของน้ำประปา	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. ไหลปกติ	184	94.4
2. ไหลไม่สม่ำเสมอ	8	4.1
3. อื่นๆ	3	1.5
รวม	195	100.0
กลิ่นของน้ำประปา	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. ไม่มีกลิ่น	186	95.4
2. มีกลิ่น	4	2.1
3. อื่นๆ	5	2.6
รวม	195	100.0
สีของน้ำประปา	จำนวน (คูหา)	ร้อยละ
1. ไม่มีสี	188	96.4
2. มีสี	7	3.6
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.28 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่องความต่อเนื่องของกระแสไฟฟ้าในห้องเช่า พบว่ากระแสไฟฟ้าในห้องเช่ามีปัญหา-ไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 6.2 และส่วนใหญ่จะมาต่อเนื่องและสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 93.8

ตารางที่ 5.28 แสดงข้อมูลความต่อเนื่องของกระแสไฟฟ้าในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

กระแสไฟฟ้าในห้องเช่า	จำนวน	ร้อยละ
1. มาต่อเนื่อง-สม่ำเสมอ	183	93.8
2. มีปัญหา-ไม่ต่อเนื่อง	12	6.2
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.29 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่องห้องอาบน้ำ ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่าการระบายน้ำช้าและมีการอุดตัน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 93.8

ตารางที่ 5.29 แสดงข้อมูลในเรื่องห้องอาบน้ำในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ปัญหาในการใช้ห้องอาบน้ำ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่พบปัญหา	183	93.8
2. การระบายน้ำช้า-มีการอุดตัน	8	4.1
3. อื่นๆ	4	2.1
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.30 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่องห้องส้วม ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่าไม่มีปัญหาใดๆ คิดเป็นร้อยละ 90.8 ส่งกลิ่นออกมาภายนอก คิดเป็นร้อยละ 3.6 และลาดไม่ลงคิดเป็นร้อยละ 2.1

ตารางที่ 5.30 แสดงปัญหาในเรื่องห้องส้วมในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ปัญหาในการใช้ห้องส้วม	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
1. ไม่มีปัญหา	177	90.8
2. ส่งกลิ่นออกมาภายนอก	7	3.6
3. ลาดไม่ลง	4	2.1
4. อื่นๆ	7	3.6
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.31 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่องหลังคารั่ว พบว่าไม่มีปัญหาด้านนี้ ร้อยละ 88.2 และพบปัญหาหลังคารั่ว คิดเป็นร้อยละ 11.8

ตารางที่ 5.31 แสดงปัญหาหลังคารั่วในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ปัญหาหลังคารั่ว	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
มี	23	11.8
ไม่มี	172	88.2
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.32 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลจำนวนครั้งที่ พบปัญหาหลังคารั่วในห้องเช่า จากผู้ที่มีปัญหาทั้งสิ้นจำนวน 23 ราย และส่วนใหญ่มีปัญหาหลังคารั่ว 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตารางที่ 5.32 แสดงข้อมูลจำนวนหลังคารั่ว (ครั้ง/ปี)ในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

จำนวนหลังคารั่ว (ครั้ง/ปี)	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
1	2	1.0
2	13	6.7
3	2	1.0
4	2	1.0
5	1	0.5
6	3	1.5
รวม	23	11.8

จากข้อมูลในตารางที่ 5.33 แสดงให้เห็นว่า ห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ไม่มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับท่อน้ำแตก

ตารางที่ 5.33 แสดงข้อมูลปัญหาท่อน้ำแตกภายในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ปัญหาท่อน้ำแตก	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
มี	-	-
ไม่มี	195	100.0
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.34 แสดงให้เห็นว่า ในห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับผนังร้าว ร้อยละ 1.5

ตารางที่ 5.34 แสดงข้อมูลปัญหาผนังร้าวในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

ผนังร้าว	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
มี	3	1.5
ไม่มี	192	98.5
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.35 แสดงให้เห็นว่า ห้องเช่า ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ไม่มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับพื้นทรุด เลย

ตารางที่ 5.35 แสดงข้อมูลปัญหาพื้นทรุดในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

พื้นทรุด	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
มี	-	-
ไม่มี	195	100.0
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.36 แสดงให้เห็นว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบปัญหาเรื่องการลัก ขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 28.2 โดยส่วนใหญ่จะเป็นร้านที่ค้าขายเสื้อผ้าและรองเท้า คิดเป็นร้อยละ 17.4

ตารางที่ 5.36 แสดงข้อมูลปัญหาเรื่องการ ถูกขโมยทรัพย์สิน ในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

การถูกขโมยทรัพย์สิน	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
ไม่เคย	140	71.8
เคย	55	28.2
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.37 แสดงให้เห็นว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบปัญหาเรื่องการ ลัก ขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นจำนวนเฉลี่ยของการถูกขโมยของ(ครั้ง/ปี)โดยคิดเป็นร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด 1 ถึง3 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 4 ถึง 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 6.2 และ 7 ถึง 9 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 5.37 แสดงจำนวนเฉลี่ยของการถูกขโมยของ(ครั้ง/ปี)ในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

เฉลี่ยการถูกขโมยของ(ครั้ง/ปี)	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1-3	40	20.5%
4-6	12	6.2%
7-9	3	1.5%
รวม	55	28.2%

จากข้อมูลในตารางที่ 5.38 แสดงให้เห็นว่า พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ไม่มีถึงดับเพลิงใน ห้องเช่า เพื่อใช้ระงับเหตุเพลิงไหม้ คิดเป็นร้อยละ 82.1 และมีอยู่ คิดเป็นร้อยละ 17.9 สำหรับร้าน ที่มีเครื่องดับเพลิงอยู่นั้นส่วนใหญ่จะเป็นร้านรีดผ้าไอน้ำ และร้านที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5.38 แสดงการมีอยู่ของถังดับเพลิงในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ที่ถูก สัมภาษณ์

ถังดับเพลิงในห้องเช่า	จำนวน(คูหา)	ร้อยละ
มี	35	17.9
ไม่มี	160	82.1
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.39 แสดงให้เห็นถึง พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา ไม่เคยทดลองฝึกใช้ ถังดับเพลิง เพื่อใช้ระงับเหตุเพลิงไหม้เลย คิดเป็นร้อยละ 93.8 และได้เคยฝึกใช้มาแล้ว คิดเป็น ร้อยละ 6.2

ตารางที่ 5.39 แสดงการฝึกใช้ถังเคมีดับเพลิงของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา ที่ถูกสัมภาษณ์

การฝึกใช้ถังเคมีดับเพลิง	จำนวน(คนหา)	ร้อยละ
เคยใช้-ทดลองใช้	12	6.2
ไม่เคย	183	93.8
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.40 แสดงให้เห็นถึง พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา ประสบปัญหาเรื่อง เพลิงไหม้ คิดเป็น ร้อยละ 2.1 ไฟฟ้ารั่ว และไฟฟ้าช็อต คิดเป็น ร้อยละ 6.7

ตารางที่ 5.40 ปัญหาเพลิงไหม้-และไฟฟ้าช็อตในห้องเช่าของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา ที่ถูก สัมภาษณ์

ปัญหา	จำนวน(คนหา)	ร้อยละ
1. เพลิงไหม้	4	2.1
2. ไฟฟ้ารั่ว-ช็อต	13	6.7
3. ไม่มีปัญหา	178	91.3
รวม	195	100.0

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาในที่พักอาศัยของ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา พบว่า มี เสี่ยงรบกวนและก่อให้เกิดความรำคาญ ขณะนอนหลับในเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 3.6 โดยเป็น เสี่ยงที่มาจาก รถมอเตอร์ไซด์และรถยนต์ สุนัขเห่า และเสียงจากห้องข้างเคียงทำเสียงดังรบกวน

มีแสงรบกวนและก่อให้เกิดความรำคาญ ขณะนอนหลับในเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 4.1 โดยเป็นเสี่ยงที่มาจากเสาไฟฟ้า และแสงไฟจากรถยนต์

ปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นที่เข้ามารบกวนในห้องเช่าและก่อให้เกิดความรำคาญ ต่อ พ่อค้า-แม่ค้าชาวกำพูชา พบว่ามีร้อยละ 8.2 ประสบปัญหาเรื่องกลิ่นที่มาจากร้านรีดผ้าไอน้ำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาธารณูปโภค พบว่า

1. ความเพียงพอสำหรับเรื่องแสงสว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในห้องพัก พบว่า ร้อย ละ 99 มองเห็นตัวหนังสือชัดเจนขณะอ่านหนังสือ ร้อยละ 99.5 เห็นภาพชัดเจนขณะดูโทรทัศน์

และร้อยละ 100 ตอบว่าไม่มีปัญหาในเรื่องความเพียงพอในเรื่องแสงสว่าง ขณะสนทนา ใช้ห้องอาบน้ำ ห้องส้วม และขณะรับประทานอาหาร ในห้องเช่า

2. ปัญหาเรื่องการใช้ระบบน้ำประปา พบว่า การไหลของน้ำประปา ไม่สม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 4.1 ประสบปัญหาเรื่องมีกลิ่น คิดเป็นร้อยละ 2.1 และ ประสบปัญหาเรื่องมีสี คิดเป็นร้อยละ 3.6

3. พบว่า ในห้องน้ำมี การระบายน้ำช้าและมีการอุดตัน คิดเป็นร้อยละ 4.1

4. พบว่ากระแสไฟฟ้าในห้องเช่ามีปัญหา-ไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 6.2

ห้องส้วม ส่งกลิ่นออกมารบกวนภายนอก คิดเป็นร้อยละ 3.6 และลาดไม่ลงคิดเป็นร้อยละ

2.1

5. พบว่ามีปัญหาหลังคารั่ว คิดเป็นร้อยละ 11.8

6. พบว่ามี ปัญหาเรื่องเกี่ยวกับผนังร้าว ร้อยละ 1.5

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า

1. พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา ถูกลักขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 28.2

พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา

2. ไม่มีถังดับเพลิงในห้องเช่า เพื่อใช้ระงับเหตุเพลิงไหม้ คิดเป็นร้อยละ 82.1 นอกจากนี้ยังพบว่า กัมพูชา ไม่เคยทดลองฝึกใช้ ถังดับเพลิง เพื่อใช้ระงับเหตุเพลิงไหม้เลย คิดเป็นร้อยละ 93.8

3. เคยเกิดเรื่องเพลิงไหม้ คิดเป็น ร้อยละ 2.1 ไฟฟ้ารั่ว และไฟฟ้าช็อต คิดเป็น ร้อยละ 6.7

5.1.5 ความต้องการที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

จากข้อมูลในตารางที่ 5.41 แสดงให้เห็นถึงความต้องที่พักอาศัยแห่งใหม่ ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่าไม่ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ คิดเป็นร้อยละ 82.1 และที่ต้องการคิดเป็นร้อยละ 17.9

ตารางที่ 5.41 แสดงข้อมูลความต้องที่พักอาศัยแห่งใหม่

ความต้องที่พักอาศัยแห่งใหม่	จำนวน(คนหา)	ร้อยละ
ไม่ต้องการ	160	82.1
ต้องการ	35	17.9
รวม	195	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.42 แสดงให้เห็นถึงสาเหตุของความไม่ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ ของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา พบว่า มีเหตุผล 3 ประการที่สำคัญ โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) เพราะมีที่พักที่ฝังกัมพูชาแล้ว และไม่ไกลจากที่ค้าขายมากนัก คิดเป็นร้อยละ 56.4 2) เพราะไม่ต้องการจ่ายค่าเช่าเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 44.6 3) เพราะต้องการพักห้องเช่าเดิมเพราะจะได้เฝ้าสินค้าคิดเป็นร้อยละ 33.3 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.42 แสดงข้อมูลสาเหตุของความไม่ต้องการที่พักอาศัยใหม่

สาเหตุของความไม่ต้องการที่พักอาศัย	จำนวน(คนหา)	ร้อยละ
1. เพราะมีที่พักที่ฝังกัมพูชาแล้ว และไม่ไกลจากที่ค้าขายมากนัก	110	56.4
2. เพราะไม่ต้องการจ่ายค่าเช่าเพิ่ม	87	44.6
3. เพราะต้องการพักห้องเช่าเดิมเพราะจะได้เฝ้าสินค้า	65	33.3
4. อื่นๆ	2	1.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.43 พบว่าพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่มีความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.41 นั้น ต้องการรูปแบบการถือครองที่พักอาศัย เป็นดังนี้ ต้องการเช่าซื้อระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 11.4 และ ต้องการเช่า คิดเป็นร้อยละ 5.6

ตารางที่ 5.43 รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

รูปแบบการถือครอง	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เช่า	11	5.6
2. เช่าซื้อระยะยาว	22	11.4
3. อื่นๆ	2	1.0
รวม	35	18.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.44 พบว่าพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่มีความต้องการ ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่เป็น บ้านแถว คิดเป็นร้อยละ 11.8 ต้องการบ้านเดี่ยวร้อยละ 3.6 และ อพาร์ตเมนต์หรือห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.44 แสดงลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. บ้านเดี่ยว	7	3.6
2. บ้านแถว	23	11.8
3. ห้องเช่า	5	2.6
รวม	35	18.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.45 พบว่าพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา มีความสามารถในการค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ ต่อเดือน อยู่ที่ช่วง 800 ถึง 1,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.9 และตั้งแต่ 1,801 ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.1

ตารางที่ 5.45 ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ ต่อเดือน

ความสามารถในการจ่ายค่าเช่า	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
800-1,000 บาท	5	6.2
1,001-1,300 บาท	2	1.0
1,301-1,500 บาท	7	3.6
1,501-1,800 บาท	4	2.1
ตั้งแต่1,801ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5,000 บาท	10	5.1
รวม	35	18.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5.46 พบว่าพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา มีความต้องการ เช่าที่พักอาศัยในลักษณะ บ้านเดี่ยว และสามารถจ่ายค่าเช่าได้ คิดเป็น ร้อยละ 0.5 (จำนวน 1 ราย) มีความต้องการ เช่าที่พักอาศัยในลักษณะ บ้านแถว และสามารถจ่ายค่าเช่าได้ คิดเป็น ร้อยละ 11.8 (จำนวน 23 ราย) และมีความต้องการ เช่าที่พักอาศัยในลักษณะ ห้องเช่า สามารถจ่ายค่าเช่าได้ คิดเป็น ร้อยละ 17.9 (จำนวน 35 ราย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.46 แสดงความสัมพันธ์ของความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ ต่อเดือน กับ ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ (ต่อเดือน)		ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ			
		บ้านเดี่ยว	บ้านแถว	ห้องเช่า	รวม
800-1,000 บาท	จำนวน (ราย)	2	3	-	5
	ร้อยละ	1.0%	1.5%	-	2.6%
1,001-1,300 บาท	จำนวน (ราย)	-	2	-	2
	ร้อยละ	-	1.0%	-	1.0%
1,301-1,500 บาท	จำนวน (ราย)	1	9	1	11
	ร้อยละ	0.5%	4.6%	0.5%	5.6%
1,501-1,800 บาท	จำนวน (ราย)	3	4	1	8
	ร้อยละ	1.5%	2.1%	0.5%	4.1%
1,800-5,000 บาท	จำนวน (ราย)	1	5	3	9
	ร้อยละ	0.5%	2.6%	1.5%	4.6%
รวม	จำนวน (ราย)	7	23	5	35
	ร้อยละ	3.6%	11.8%	2.6%	17.9%

- หมายเหตุ
1. ราคาเช่าบ้านเดี่ยวปัจจุบัน บริเวณที่ห่างจากตลาดเทศบาล 3 รัศมี 300 เมตร ตำบลอรัญญประเทศ อยู่ที่ 2,000-2,500 บาท (มกราคม 2547)
 2. ราคาเช่าบ้านแถว บริเวณที่ห่างจากตลาดเทศบาล 3 รัศมี 300 เมตร ปัจจุบันที่ ตำบลอรัญญประเทศ อยู่ที่ 2,000-2,500 บาท (มกราคม 2547)
 3. ราคาเช่า ห้องเช่า บริเวณที่ห่างจากตลาดเทศบาล 3 รัศมี 300 เมตร ปัจจุบันที่ ตำบลอรัญญประเทศ อยู่ที่ 800 -1,200 บาท (มกราคม 2547)

จากการวิเคราะห์ความต้องการที่พักอาศัยของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ที่พักอาศัยอยู่ในตลาดเทศบาล 3 พบว่า โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.1 (จำนวน 160 ราย) จะไม่มีความต้องการที่พักอาศัย แห่งใหม่ ทั้งนี้เนื่องจาก เหตุผล 3 ประการ คือ

1. มีที่พักอยู่ที่ฝั่งกัมพูชาแล้ว นอกจากนี้ที่พักดังกล่าวยังไม่ไกลจากที่ตลาดเทศบาล 3 (ร้อยละ 56.4)

2. ไม่ต้องการจ่ายค่าเช่าเพิ่มเนื่องจากปัจจุบันต้องจ่ายค่าเช่าห้องขายของอยู่แล้ว (ร้อยละ 44.6)
3. ต้องการพักในที่พักปัจจุบัน (ตลาดเทศบาล 3) เนื่องจาก ต้องการจะอยู่เฝ้าสินค้า (ร้อยละ 33.3)

ในทางตรงกันข้ามพบว่า พ่อค้า-พ่อค้า-แม่ค้าชาวกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ในตลาดเทศบาล 3 ร้อยละ 17.9 (จำนวน 35 ราย) โดยมีความต้องการที่พักอาศัย ในรูปแบบ บ้านแถว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.8 (จำนวน 23 ราย) รองลงมาเป็นบ้านเดี่ยว ร้อยละ 3.6 (จำนวน 7 ราย) และสุดท้ายเป็น อพาร์ทเมนท์ –ห้องเช่า ร้อยละ 2.6 (จำนวน 5 ราย)

พบว่าพ่อค้า-แม่ค้าชาวกลุ่ม มีความสามารถที่จะจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยแห่งใหม่ในลักษณะที่เป็นห้องเช่า มากที่สุด ร้อยละ 17.9 (จำนวน 35 ราย)

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางเศรษฐกิจ สังคมและพฤติกรรมกรอยู่อาศัยกับความ ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่

ซึ่งประกอบด้วย

5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับความ ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่

ความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่แยกตามประเภทสินค้าที่ขาย โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่าง ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ โดยกลุ่มที่ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ คิดเป็นร้อยละ 17.9 ส่วนกลุ่มที่ไม่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 82.1 โดยผู้ที่ขายสินค้าทุกประเภทมีความต้องการในที่อยู่อาศัยใหม่ กลุ่มที่ต้องการที่พักอาศัยใหม่มากที่สุด คือ ผู้ที่ขายสินค้าประเภทเครื่องใช้ในครัว รองลงมา คือ ผู้ขายสินค้าประเภทรีดผ้าไอน้ำ คิดเป็นร้อยละ 75 และ 57.1 ส่วนกลุ่มที่ไม่ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ คือ กลุ่มผู้ขายสินค้าประเภทเครื่องแก้ว – เซรามิค ประดับยนต์ ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์ ไม่มีความต้องการคิดเป็นร้อยละ 100 ดังตารางที่ 5.47

ตารางที่ 5.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่

ค้าขายสินค้าประเภท	ความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่		รวม
	ไม่ต้องการ	ต้องการ	
เครื่องแก้ว -เซรามิค	3 100.0%	0 0.0%	3 100.0%
เครื่องใช้ในครัว	1 25.0%	3 75.0%	4 100.0%
เครื่องประดับกาย	3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
เครื่องสำอาง	7 70.0%	3 30.0%	10 100.0%
เครื่องใช้ไฟฟ้า	8 66.7%	4 33.3%	12 100.0%
ประดับยนต์	3 100.0%	0 0.0%	3 100.0%
วัตถุโบราณ	2 66.7%	1 33.3%	3 100.0%
ร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม	1 50.0%	1 50.0%	2 100.0%
เคมีภัณฑ์	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
ริตผ้าไอน้ำ	3 42.9%	4 57.1%	7 100.0%
เครื่องแต่งกาย	94 87.0%	14 13.0%	108 100.0%
เครื่องนอน	28 90.3%	3 9.7%	31 100.0%
อื่นๆ	6 85.7%	1 14.3%	7 100.0%
รวม	160 82.1%	35 17.9%	195 100.0%

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า รูปแบบความต้องการถือครองที่พักอาศัยแยกตามประเภทสินค้าที่ขาย โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างต้องการถือครองที่พักอาศัยแบบเช่าซื้อระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.9 โดยเป็นผู้ขายสินค้าประเภท เครื่องประดับกาย เครื่องใช้ไฟฟ้า วัสดุโบราณ ร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม และเครื่องนอน มีความต้องการเช่าซื้อระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ การเช่า คิดเป็นร้อยละ 31.4 ผู้ที่ต้องการถือครองในรูปแบบเช่า จะเป็นผู้ขายสินค้าประเภทเครื่องใช้ในครัวและ ประเภทเครื่องสำอาง ในระดับที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100 ดังตารางที่ 5.48

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

ค้าขายสินค้าประเภท	รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ			รวม
	เช่า	เช่าซื้อระยะยาว	อื่นๆ	
เครื่องใช้ในครัว	2 66.7%	1 33.3%	0 0.0%	3 100.0%
เครื่องประดับกาย	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
เครื่องสำอาง	2 66.7%	1 33.3%	0 0.0%	3 100.0%
เครื่องใช้ไฟฟ้า	0 0.0%	4 100.0%	0 0.0%	4 100.0%
วัตถุโบราณ	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
ร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
รีดผ้าไอน้ำ	2 50.0%	1 25.0%	1 25.0%	4 100.0%
เครื่องแต่งกาย	4 28.6%	9 64.3%	1 7.1%	14 100.0%
เครื่องนอน	0 0.0%	3 100.0%	0 0.0%	3 100.0%
อื่นๆ	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
รวม	11 31.4%	22 62.9%	2 5.7%	35 100.0%

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการแยกตามประเภทสินค้าที่ขาย โดยกลุ่มตัวอย่างต้องการที่พักอาศัยในรูปแบบบ้านแถวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.7 โดยผู้ที่ต้องการบ้านแถวมากที่สุด คือ ผู้ทำการค้าขายประเภทเครื่องประดับกาย

และร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม คิดเป็น ร้อยละ 100 รองลงมา คือ บ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 20.0 ผู้ที่ต้องการบ้านเดี่ยวมากที่สุด คือ ผู้ทำการค้าขายประเภทวัตถุโบราณ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ เครื่องใช้ในครัว เครื่องสำอาง เครื่องนอน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนอพาร์ทเมนท์-ห้องเช่ามีความต้องการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผู้ที่ต้องการที่พักอาศัยในรูปแบบอพาร์ทเมนท์-ห้องเช่ามากที่สุด คือ ผู้ทำการค้าขายประเภท เครื่องใช้ในครัว คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าและการรีดผ้าด้วยไอน้ำ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ดังตารางที่ 5.49

ตารางที่ 5.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่
ต้องการ

ค้าขายสินค้าประเภท	ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ			รวม
	บ้านเดี่ยว	บ้านแถว	อพาร์ทเมนท์- ห้องเช่า	
เครื่องใช้ในครัว	1 33.3%	1 33.3%	1 33.3%	3 100.0%
เครื่องประดับกาย	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
เครื่องสำอาง	1 33.3%	2 66.7%	0 0.0%	3 100.0%
เครื่องใช้ไฟฟ้า	0 0.0%	3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
วัตถุโบราณ	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
ร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
รีดผ้าไอน้ำ	0 0.0%	3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
เครื่องแต่งกาย	2 14.3%	10 71.4%	2 14.3%	14 100.0%
เครื่องนอน	1 33.3%	2 66.7%	0 0.0%	3 100.0%
อื่นๆ	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
รวม	7 20.0%	23 65.7%	5 14.3%	35 100.0%

5.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนแยกตามประเภทสินค้าที่ขาย โดยผู้ที่สามารถจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนในช่วงระหว่าง 1,301-1,500 บาท มีความสามารถจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่มากที่สุด โดยขายสินค้าประเภท เครื่องใช้ในครัว ร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม ร้อยละ 100 รองลงมา คือ ผู้มีรายได้ ระหว่าง 1,501-1,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.9 โดยขายสินค้าประเภทเครื่องนอน มากที่สุด ร้อยละ 66.7 และ 1,801-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.7 ขายสินค้าประเภทอื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ดังตารางที่ 5.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทสินค้าที่ขายกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

ค้าขายสินค้าประเภท	ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน					รวม
	800-1,000	1,001-1,300	1,301-1,500	1,501-1,800	1,801-5,000	
เครื่องใช้ในครัว	0 0.0%	0 0.0%	3 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 100.0%
เครื่องประดับกาย	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
เครื่องสำอาง	1 33.3%	1 33.3%	0 0.0%	1 33.3%	0 0.0%	3 100.0%
เครื่องใช้ไฟฟ้า	0 0.0%	0 0.0%	1 25.0%	1 25.0%	2 50.0%	4 100.0%
วัตถุโบราณ	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
ร้านขายอาหาร-เครื่องดื่ม	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
รีดผ้าไอน้ำ	0 0.0%	0 0.0%	2 50.0%	1 25.0%	1 25.0%	4 100.0%
เครื่องแต่งกาย	2 14.3%	1 7.1%	3 21.4%	3 21.4%	5 35.7%	14 100.0%
เครื่องนอน	0 0.0%	0 0.0%	1 33.3%	2 66.7%	0 0.0%	3 100.0%
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	1 100.0%
รวม	5 14.3%	2 5.7%	11 31.4%	8 22.9%	9 25.7%	35 100.0%

5.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่แยกตามระดับเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน โดยกลุ่มผู้ที่มีความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่จะเป็นผู้ที่มี

เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,500-2,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 2,501-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือ ผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 5,500 บาท ต่อเดือน ดังตารางที่ 5.51

ตารางที่ 5.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่

เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน	ความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่		รวม
	ไม่ต้องการ	ต้องการ	
ต่ำกว่า 1,500 บาท	3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
1,500-2,000 บาท	4 50.0%	4 50.0%	8 100.0%
2,001-2,500 บาท	12 80.0%	3 20.0%	15 100.0%
2,501-3,000 บาท	5 71.4%	2 28.6%	7 100.0%
3,001-3,500 บาท	8 88.9%	1 11.1%	9 100.0%
3,501-4,000 บาท	3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
4,001-4,500 บาท	8 100.0%	0 0.0%	8 100.0%
4,501-5,000 บาท	5 100.0%	0 0.0%	5 100.0%
5,001-5,500 บาท	6 75.0%	2 25.0%	8 100.0%
สูงกว่า 5,500 บาท	14 73.7%	5 26.3%	19 100.0%
รวม	68 78.2%	19 21.8%	87 100.0%

5.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า รูปแบบความต้องการถือครองที่พักอาศัยแยกตามระดับเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน โดยกลุ่มผู้ที่ต้องการถือครองที่พักอาศัยแบบเช่าซื้อ ระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.7 โดยเป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท 2,501-3,000 บาท 3,001-3,500 บาท 3,501-4,000 บาท 4,001-4,500 บาท 4,501-5,000 บาท และ 5,001-5,500 บาท ร้อยละ 100 ทุกระดับการเก็บออม ส่วนผู้ที่ต้องการถือครองแบบเช่า คือ มีจำนวนมากรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 15.8 โดยเป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยสูงกว่า 5,500 ต่อเดือน ร้อยละ 100 ดังตารางที่ 5.52

ตารางที่ 5.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน	รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ			รวม
	เช่า	เช่าซื้อระยะยาว	อื่นๆ	
ต่ำกว่า 1,500 บาท	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
1,500-2,000 บาท	0 0.0%	3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
2,001-2,500 บาท	0 0.0%	2 66.7%	1 33.3%	3 100.0%
2,501-3,000 บาท	0 0.0%	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
3,001-3,500 บาท	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
3,501-4,000 บาท	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
5,001-5,500 บาท	0 0.0%	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
สูงกว่า 5,500 บาท	3 60.0%	2 40.0%	0 0.0%	5 100.0%
รวม	3 15.8%	14 73.7%	2 10.5%	19 100.0%

5.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการแยกตามระดับเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน โดยกลุ่มผู้ที่ต้องการที่พักอาศัยใหม่ประเภทบ้านแถวมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.7 เป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,500 บาท 3,001-3,500 บาท 3,501-4,000 บาท 4,001-4,500 บาท 4,501-5,000 บาท และ 5,001-5,500 บาท ร้อยละ 100 ทุกระดับการออม รองลงมาคือกลุ่มผู้ที่ต้องการที่พักอาศัยใหม่ประเภทบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 10.5 เป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,500-2,000 บาท เพียงระดับเดียว คิดเป็นร้อยละ 50 สุดท้ายคือ ประเภทอพาร์ทเมนท์-ห้องเช่า ร้อยละ 15.8 เป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 2,501-3,000 บาท และ สูงกว่า 5,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 และ 20 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.53

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน	ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ			รวม
	บ้านเดี่ยว	บ้านแถว	อพาร์ทเมนท์- ห้องเช่า	
ต่ำกว่า 1,500 บาท	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
1,500-2,000 บาท	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
2,001-2,500 บาท	0 0.0%	2 66.7%	1 33.3%	3 100.0%
2,501-3,000 บาท	0 0.0%	1 50.0%	1 50.0%	2 100.0%
3,001-3,500 บาท	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
3,501-4,000 บาท	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
5,001-5,500	0 0.0%	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
สูงกว่า 5,500 บาท	0 0.0%	4 80.0%	1 20.0%	5 100.0%
รวม	2 10.5%	14 73.7%	3 15.8%	19 100.0%

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนแยะตามระดับเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้มีความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนระดับ 1,800-5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.6 เป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 3,501-4,000 บาท ร้อยละ 100 ผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 5,500 บาท ร้อยละ 60 รองลงมา มี 2 ระดับที่เท่ากัน คือ ผู้มีความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนระดับ 1,301-1,500 บาท และ 1,501-1,800 บาท ร้อยละ 26.3 โดยผู้มีความสามารถจ่ายในระดับ 1,301-1,500 บาทต่อเดือนเป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 2,501-3,000 บาท และ 5,001-5,500 บาท ร้อยละ 100 ส่วนผู้มีความสามารถจ่ายในระดับ 1,501-1,800 บาทต่อเดือน เป็นผู้มีเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน 3,501-4,000 บาท มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือนกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

เงินเก็บออมเฉลี่ยต่อเดือน	ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน					รวม
	800-1,000	1,001-1,300	1,301-1,500	1,501-1,800	1,801-5,000	
ต่ำกว่า 1,500 บาท	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
1,500-2,000 บาท	1 25.0%	0 0.0%	1 25.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
2,001-2,500 บาท	0 0.0%	0 0.0%	1 33.3%	1 33.3%	1 33.3%	3 100.0%
2,501-3,000 บาท	0 0.0%	0 0.0%	1 50.0%	0 0.0%	1 50.0%	2 100.0%
3,001-3,500 บาท	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
3,501-4,000 บาท	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	1 100.0%
5,001-5,500	0 0.0%	0 0.0%	1 50.0%	1 50.0%	0 0.0%	2 100.0%
สูงกว่า 5,500 บาท	0 0.0%	1 20.0%	1 20.0%	0 0.0%	3 60.0%	5 100.0%
รวม	2 10.5%	1 5.3%	5 26.3%	5 26.3%	6 31.6%	19 100.0%

5.2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับความต้องที่พักอาศัยแห่งใหม่

ความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่แยกตามลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า โดยผู้ที่มีความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่จะมีลักษณะการพักอาศัยโดยอยู่กับครอบครัว ญาติและลูกจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนผู้มีลักษณะการพักอาศัยโดยอยู่คนเดียว อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม เป็นอันดับรองลงมา คือ ร้อยละ 33.3 เท่ากัน

ตารางที่ 5.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับความต้งที่พักอาศัยแห่งใหม่

ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า	ความต้งที่พักอาศัยแห่งใหม่		รวม
	ไม่ต้งการ	ต้งการ	
อยู่คนเดียว	8 66.7%	4 33.3%	12 100.0%
อยู่กับครอบครัว	51 85.0%	9 15.0%	60 100.0%
อยู่กับญาติ	22 75.9%	7 24.1%	29 100.0%
อยู่กับลูกจ้าง	21 87.5%	3 12.5%	24 100.0%
อยู่กับผู้เช่าร่วม	10 83.3%	2 16.7%	12 100.0%
อยู่กับครอบครัวและญาติ	14 87.5%	2 12.5%	16 100.0%
อยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง	10 90.9%	1 9.1%	11 100.0%
อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม	6 66.7%	3 33.3%	9 100.0%
อยู่กับญาติและลูกจ้าง	5 100.0%	0 0.0%	5 100.0%
อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม	4 66.7%	2 33.3%	6 100.0%
อยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม	5 83.3%	1 16.7%	6 100.0%
อยู่กับครอบครัว+ญาติ+ลูกจ้าง	1 50.0%	1 50.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัว+ญาติ+ผู้เช่าร่วม	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัว+ลูกจ้าง+ผู้เช่าร่วม	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
รวม	160 82.1%	35 17.9%	195 100.0%

5.2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการแยกตามลักษณะของการพักอาศัย โดยผู้ที่ต้องการถือครองที่พักอาศัยแบบเช่าที่ระยะยาวจะมีมากกว่าแบบเช่าที่ระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 62.9 แบบเช่าที่ระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 31.4 ผู้ต้องการแบบเช่าที่ระยะยาว จะมีลักษณะการอยู่อาศัยแบบอยู่กับครอบครัวและลูกจ้างอยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม อยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม อยู่กับครอบครัว ญาติ ลูกจ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ อยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 85.7 ส่วนรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยแบบเช่าที่ จะเป็นผู้ที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบอยู่กับผู้เช่าร่วมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา เป็นผู้ที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบอยู่คนเดียว อยู่กับครอบครัวและญาติ ร้อยละ 50 ดังตารางที่ 5.56

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า	รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ			รวม
	เช่า	เช่าซื้อระยะยาว	อื่นๆ	
อยู่คนเดียว	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
อยู่กับครอบครัว	3 33.3%	5 55.6%	1 11.1%	9 100.0%
อยู่กับญาติ	1 14.3%	6 85.7%	0 0.0%	7 100.0%
อยู่กับลูกจ้าง	1 33.3%	1 33.3%	1 33.3%	3 100.0%
อยู่กับผู้เช่าร่วม	2 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัวและญาติ	1 50.0%	1 50.0%	0 0.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม	1 33.3%	2 66.7%	0 0.0%	3 100.0%
อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม	0 0.0%	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
อยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัว+ญาติ+ลูกจ้าง	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
รวม	11 31.4%	22 62.9%	2 5.7%	35 100.0%

5.2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ลักษณะที่ที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการแยกตามลักษณะของการพักอาศัย โดยลักษณะความต้องการที่ที่พักอาศัยใหม่มากที่สุด คือ บ้านแถว ร้อยละ 65.7 เป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับครอบครัว อยู่กับครอบครัวและญาติ อยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม อยู่กับครอบครัว ญาติ ลูกจ้าง มากที่สุด ร้อยละ 100 ส่วนลักษณะที่ที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการรองลงมา คือ บ้านเดี่ยว ร้อยละ 20 โดยเป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับญาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา คือ แบบอยู่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 50 ลักษณะที่ที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการน้อยที่สุด คือ อพาร์ทเมนต์-ห้องเช่า โดยเป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม ร้อยละ 100 อยู่กับผู้เช่าร่วม ร้อยละ 50 ดังตารางที่ 5.57

ตารางที่ 5.57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า	ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ			รวม
	บ้านเดี่ยว	บ้านแถว	อพาร์ทเมนต์-ห้องเช่า	
อยู่คนเดียว	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
อยู่กับครอบครัว	0 0.0%	9 100.0%	0 0.0%	9 100.0%
อยู่กับญาติ	4 57.1%	2 28.6%	1 14.3%	7 100.0%
อยู่กับลูกจ้าง	0 0.0%	2 66.7%	1 33.3%	3 100.0%
อยู่กับผู้เช่าร่วม	1 50.0%	0 0.0%	1 50.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัวและญาติ	0 0.0%	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม	0 0.0%	2 66.7%	1 33.3%	3 100.0%
อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม	0 0.0%	2 100.0%	0 0.0%	2 100.0%
อยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัว+ญาติ+ลูกจ้าง	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
รวม	7 20.0%	23 65.7%	5 14.3%	35 100.0%

5.2.12 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับ ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนแยกตามลักษณะของการพักอาศัย โดยในห้องเช่าที่ระดับ 1,301-1,500 บาท เป็นระดับที่มีผู้ตอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.4 เป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับครอบครัว ร้อยละ 55.6 ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนรองลงมาคือ ระดับ 1,801-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.7 เป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับผู้เช่าร่วม ร้อยละ 100 รองลงมาเป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับลูกจ้าง ร้อยละ 66.7 ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนรองลงมาอีก คือ ระดับ 1,501-1,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.9 เป็นผู้มีลักษณะการพักอาศัยแบบอยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง อยู่กับลูกจ้าง และผู้เช่าร่วม อยู่กับครอบครัว ญาติ ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 100 ในทุกลักษณะการอยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.58

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่ากับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

ลักษณะของการพักอาศัยในห้องเช่า	ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่					รวม
	800-1,000	1,001-1,300	1,301-1,500	1,501-1,800	1,801-5,000	
อยู่คนเดียว	0 0.0%	0 0.0%	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
อยู่กับครอบครัว	1 11.1%	1 11.1%	5 55.6%	0 0.0%	2 22.2%	9 100.0%
อยู่กับญาติ	2 28.6%	1 14.3%	0 0.0%	2 28.6%	2 28.6%	7 100.0%
อยู่กับลูกจ้าง	0 0.0%	0 0.0%	1 33.3%	0 0.0%	2 66.7%	3 100.0%
อยู่กับผู้เช่าร่วม	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 100.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัวและญาติ	0 0.0%	0 0.0%	1 50.0%	1 50.0%	0 0.0%	2 100.0%
อยู่กับครอบครัวและลูกจ้าง	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัวและผู้เช่าร่วม	1 33.3%	0 0.0%	2 66.7%	0 0.0%	0 0.0%	3 100.0%
อยู่กับญาติและผู้เช่าร่วม	1 50.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 50.0%	2 100.0%
อยู่กับลูกจ้างและผู้เช่าร่วม	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
อยู่กับครอบครัว+ญาติ+ลูกจ้าง	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
รวม	5 14.3%	2 5.7%	11 31.4%	8 22.9%	9 25.7%	35 100.0%

5.2.13 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับความต้องการที่พักอาศัย แห่งใหม่

ผู้ต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่แยกตามจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 17.5 โดยจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 13 คน มีความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 6 คน มีความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่เป็นอันดับรองลงมา คิดเป็น ร้อยละ 50 รองลงมาอีก คือ ผู้พักอาศัยอยู่เพียงคนเดียว มีความต้องการที่พักอาศัยแห่งใหม่ร้อยละ 33.3 ดังตารางที่ 5.59

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับความต้งที่พักอาศัย
แห่งใหม่

จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน	ความต้งที่พักอาศัยแห่งใหม่		รวม
	ไม่ต้งการ	ต้งการ	
1	8 66.7%	4 33.3%	12 100.0%
2	32 86.5%	5 13.5%	37 100.0%
3	41 85.4%	7 14.6%	48 100.0%
4	48 82.8%	10 17.2%	58 100.0%
5	18 78.3%	5 21.7%	23 100.0%
6	3 50.0%	3 50.0%	6 100.0%
7	3 100.0%	0 0.0%	3 100.0%
8	3 100.0%	0 0.0%	3 100.0%
9	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
10	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
11	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
12	1 100.0%	0 0.0%	1 100.0%
13	0 0.0%	1 100.0%	1 100.0%
รวม	160 82.1%	35 17.9%	195 100.0%

5.2.14 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการแยกตามจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน โดยแบบเช่าซื้อระยะยาวมีผู้ต้องการมากกว่าแบบเช่า คิดเป็นร้อยละ 62.9 และ 31.4 ตามลำดับ โดยผู้ต้องการถือครองที่พักอาศัยแบบเช่าซื้อระยะยาวมีจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 5 คน ต้องการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 3 คน มีความต้องการรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 71.4 ส่วนผู้ต้องการถือครองที่พักอาศัยแบบเช่า ที่มีจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 13 คน จะเป็นผู้ที่ต้องการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ผู้พักอาศัยอยู่เพียงคนเดียว ร้อยละ 50 รองลงมาคือ ผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ดังตารางที่ 5.60

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับรูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ

จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน	รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ			รวม
	เช่า	เช่าซื้อระยะยาว	อื่นๆ	
1	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
2	2 40.0%	3 60.0%	0 0.0%	5 100.0%
3	1 14.3%	5 71.4%	1 14.3%	7 100.0%
4	4 40.0%	6 60.0%	0 0.0%	10 100.0%
5	1 20.0%	4 80.0%	0 0.0%	5 100.0%
6	0 0.0%	2 66.7%	1 33.3%	3 100.0%
7	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
8	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
9	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
10	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
11	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
12	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
13	1 100.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%
รวม	11 31.4%	22 62.9%	2 5.7%	35 100.0%

5.2.15 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า รูปแบบที่พักอาศัยที่ต้องการแยกตามจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน โดยแบบบ้านแถวมีมากที่สุด รองลงมาคือ บ้านเดี่ยว สุดท้ายคือ อพาร์ทเมนท์-ห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 65.7 20 และ 14.3 ตามลำดับ โดยผู้ต้องการบ้านแถวมากที่สุดคือ จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ ผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนผู้ที่ต้องการบ้านเดี่ยว เป็นผู้พักอาศัยเพียงคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ ผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ ผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ผู้ที่ต้องการอพาร์ทเมนท์-ห้องเช่า อันดับแรกเป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 4 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ ผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ดังตารางที่ 5.61

ตารางที่ 5.61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน	รูปแบบการถือครองที่พักอาศัยที่ต้องการ			รวม
	บ้านเดี่ยว	บ้านแถว	อพาร์ทเมนต์-ห้องเช่า	
1	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
2	2 40.0%	2 40.0%	1 20.0%	5 100.0%
3	2 28.6%	4 57.1%	1 14.3%	7 100.0%
4	0 0.0%	8 80.0%	2 20.0%	10 100.0%
5	0 0.0%	5 100.0%	0 0.0%	5 100.0%
6	1 33.3%	2 66.7%	0 0.0%	3 100.0%
7	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
8	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
9	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
10	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
11	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
12	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
13	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	1 100.0%
รวม	7 20.0%	23 65.7%	5 14.3%	35 100.0%

5.2.16 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือนแยกตามจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน ที่ระดับ 1,301-1,500 บาท มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 1,801-5,000 บาท รองลงมาคือ ระดับ 1,501-1,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.4 25.7 และ 22.9 ตามลำดับ โดยผู้สามารถจ่ายค่าเช่าต่อเดือนที่ระดับ 1,301-1,500 บาท เป็นผู้พักอาศัยอยู่คนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้สามารถจ่ายค่าเช่าต่อเดือนที่ระดับ 1,801-5,000 บาท เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 13 คน มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 100 รองลงมาคือ จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน 2 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้สามารถจ่ายค่าเช่าต่อเดือนที่ระดับ 1,501-1,800 บาท เป็นผู้พักอาศัยอยู่ 6 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ ผู้อยู่อาศัยเพียงคนเดียว ร้อยละ 50

ตารางที่ 5.62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันกับความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่ต่อเดือน

จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน	ความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยใหม่					รวม
	800-1,000	1,001-1,300	1,301-1,500	1,501-1,800	1,801-5,000	
1	0 0.0%	0 0.0%	2 50.0%	2 50.0%	0 0.0%	4 100.0%
2	2 40.0%	0 0.0%	1 20.0%	0 0.0%	2 40.0%	5 100.0%
3	1 14.3%	0 0.0%	2 28.6%	2 28.6%	2 28.6%	7 100.0%
4	1 10.0%	1 10.0%	3 30.0%	1 10.0%	4 40.0%	10 100.0%
5	1 20.0%	1 20.0%	2 40.0%	1 20.0%	0 0.0%	5 100.0%
6	0 0.0%	0 0.0%	1 33.3%	2 66.7%	0 0.0%	3 100.0%
7	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
8	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
9	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
10	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
11	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
12	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%
13	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	1 100.0%	1 100.0%
รวม	5 14.3%	2 5.7%	11 31.4%	8 22.9%	9 25.7%	35 100.0%

5.2.17 ความสัมพันธ์ระหว่างการต่อเติมที่พักอาศัยกับลักษณะที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

จากกลุ่มผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ 35 คน พบว่า ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการของแยกตามการต่อเติมที่พักอาศัย โดยมีความต้องการในรูปแบบของบ้านแถวมากที่สุด ร้อยละ 62.86 รองลงมาคือ บ้านเดี่ยว สดท้าย คือ อพาร์ทเมนต์-ห้องเช่า ร้อยละ 14.29 ผู้ที่ต้องการบ้านแถว โดยมากจะเป็นผู้ที่ต่อเติมบริเวณห้องครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ต่อเติมบริเวณห้องนอน คิดเป็นร้อยละ 75 ต่อเติมบริเวณส่วนที่วางสินค้า คิดเป็นร้อยละ 60 สดท้ายกลุ่มที่ไม่มีการต่อเติมที่พักอาศัยปัจจุบันมีความต้องการบ้านแถว ร้อยละ 50 ผู้ที่ต้องการบ้านเดี่ยว เป็นผู้ที่มีการต่อเติมในบริเวณการวางสินค้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ กลุ่มที่ตอบว่าไม่มีการต่อเติม คิดเป็นร้อยละ 20 ต่อเติมบริเวณห้องนอน คิดเป็นร้อยละ 12.5 สดท้ายผู้ที่ต้องการที่พักอาศัยใหม่แบบอพาร์ทเมนต์-ห้องเช่า จะเป็นผู้ที่ไม่ต่อเติมบริเวณใดเลย คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ ผู้ที่ต่อเติมบริเวณห้องนอน คิดเป็นร้อยละ 12.5 รองลงมาคือ ผู้ต่อเติมบริเวณที่ใช้วางสินค้า คิดเป็นร้อยละ 6.7 ดังตารางที่ 5.63

ตารางที่ 5.63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการต่อเติมที่พักอาศัยกับลักษณะที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ

การต่อเติม	ลักษณะของที่พักอาศัยใหม่ที่ต้องการ			รวม
	บ้านเดี่ยว	บ้านแถว	อพาร์ทเมนต์-ห้องเช่า	
ไม่มีการต่อเติม	2 20.00%	5 50.00%	3 30.00%	10 100.00%
การวางสินค้า	5 33.30%	9 60.00%	1 6.70%	15 100.00%
ห้องนอน	1 12.50%	6 75.00%	1 12.50%	8 100.00%
ห้องครัว	0 0.0%	2 100.00%	0 0.0%	2 100.00%
รวม	8 22.86%	22 62.86%	5 14.29%	35 100.00%

5.3 สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาพื้นที่บริเวณตลาดเทศบาล 3

นโยบายความมั่นคงตามแนวชายแดนของรัฐบาลไทยสภาความมั่นคงแห่งชาติ ปี 45-49 กำหนดว่า ตามแนวชายแดนทางการจำเป็นต้องดูแลควบคุมระวังป้องกันให้เกิดความมั่นคงบริเวณตามแนวชายแดนรอบประเทศไทยนี้ แต่การดูแลนั้นเราจำเป็นต้องสร้างสัมพันธภาพให้เกิดขึ้นตามแนวชายแดนได้ด้วย เนื่องจากรัฐบาลไทยได้ตกลงกับสหภาพพม่า ปดินญาพุกาม เรา จะส่งเสริมเรื่องสัมพันธภาพกับประเทศเพื่อนบ้านทั่วทุกด้านไม่ว่าประเทศไหนก็ตาม รวมถึงการ ท่องเที่ยว เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ ให้เกิดความเจริญทัดเทียมกันไม่เกิดข้อแตกต่างกัน และด้าน เศรษฐกิจการค้าทำให้มีสัมพันธภาพอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา

ในกรณีไทย-กัมพูชา โดยเฉพาะจุดผ่านแดนถาวรปอยเปตนั้นเน้นเรื่องสัมพันธภาพ ระหว่างประชาชนไทย-กัมพูชา มีตลาดที่สำคัญคือ ตลาดโรงเกลือและตลาดเทศบาล3 ในจังหวัด สระแก้ว ไม่มีตลาดใดสร้างความเป็นปึกแผ่นทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสระแก้วเท่าตลาดโรง เกลือและตลาดเทศบาล3 ฉะนั้น การพัฒนาตลาดโรงเกลือและตลาดเทศบาล3 นั้นจำเป็นอย่าง ยิ่ง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่จะมาหาซื้อสินค้าที่ตลาดโรงเกลือ การพัฒนาตลาด โรงเกลือควรเป็นเป้าหมายหลักของจังหวัดสระแก้ว และได้ประสานงานไปยังผู้ว่าการรถไฟแห่ง ประเทศไทยให้จัดรถขบวนพิเศษปรับอากาศส่งนักท่องเที่ยวโดยตรงสู่ตลาดโรงเกลือ¹

สำหรับการจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน และพัฒนาสัมพันธอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ใน การเฝ้าตรวจและป้องกันชายแดนเป็นการป้องกันผู้ทำผิดกฎหมายทุกรูปแบบ รวมถึงแรงงานต่าง ด้าวและผู้หลบหนีเข้าเมืองก็ถือว่าเป็นภารกิจของทางการ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงชายแดน ในส่วนพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาในตลาดโรงเกลือและตลาดเทศบาล3 ณ จุดผ่านแดนถาวรบ้าน คลองลึก-ปอยเปต ในช่วงกลางวันตั้งแต่ 07.00-20.00 น.ทางหน่วยงานทหารจะเป็นผู้ช่วยในการ ตรวจคนเข้าเมืองเท่านั้น ส่วนหลัง 20.00 น. จะตรวจคนเข้ามาผิดเวลาและผิดช่องทาง ส่วนใน ตลาดโรงเกลือที่เราจัดที่พักให้พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาเป็นสัดส่วนเป็นการดีเพราะจะสามารถ ควบคุมดูแลได้ แต่ก็จะมีพวกที่ลักลอบเข้ามาพักในตลาดโรงเกลือและตลาดเทศบาล3 โดยไม่มีใบ ผ่านแดนเพื่อลักลอบถูกตามจังหวัดต่างๆ ของประเทศไทย ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงแต่ก็ ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย โดยอาจจะมีการระเบียบข้อบังคับสำหรับพ่อค้า- แม่ค้าชาวกัมพูชาและนักธุรกิจของไทยที่ถูกทำธุรกิจในฝั่งกัมพูชาให้มีความเข้าใจตรงกันโดยมีการ ประชุมร่วมกัน และในส่วนของพัฒนาที่พักอาศัยของพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาที่ต้องการพัก อาศัยอยู่ในฝั่งไทยควรจัดหาที่พักให้กับพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา เนื่องจากสามารถควบคุมได้และ

¹ สัมภาษณ์ พลตรี ดุสิต เครือไย, หัวหน้าสำนักงานประสานงานชายแดนไทย-กัมพูชา, กุมภาพันธ์ 2547.

ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นด้วยเพราะพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาจะต้องจับจ่ายใช้สอยแต่พ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของไทยด้วย²

สำหรับนโยบายการพัฒนาตลาดโรงเกลือ อำเภออรัญประเทศ นั้น ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัจจุบันตลาดโรงเกลือมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ระบบสาธารณูปโภคที่ดี ได้ทำการปรับปรุงทัศนียภาพให้ร่มรื่น โดยเฉพาะในปีนี้จะมีการจัดทำป้ายชื่อสำหรับพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชาเพื่อทราบถึงประวัติ และจัดระเบียบผู้ประกอบการชาวกัมพูชา³

การจัดระเบียบที่พักสำหรับพ่อค้า-แม่ค้าชาวกัมพูชา จะเกิดปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพราะตลาดโรงเกลือเป็นตลาดการค้าที่ใหญ่ และมีการค้าการลงทุนที่ดีขึ้นโดยเฉพาะในอนาคต ฉะนั้นความเป็นอยู่ของชาวกัมพูชาที่เข้ามาค้าขายและพักอาศัยที่ตลาดโรงเกลือ จะมีวัฒนธรรมที่ต่างจากคนไทย แต่เทศบาลอรัญประเทศจะได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนาเมืองชายแดนตาม “โครงการพัฒนาเมืองชายแดน” เพื่อพัฒนาให้เมืองชายแดนเจริญ คือ การขยายถนนสู่อำเภออรัญประเทศเพื่อความสะดวกในด้านเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ⁴

นโยบายด้านเศรษฐกิจของอำเภออรัญประเทศมีทิศทางไปตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดสระแก้ว โดยเฉพาะการค้าการลงทุนบริเวณชายแดนด่านถาวรบ้านคลองลึกที่มีตลาดการค้าที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย และเป็นเส้นทางส่งสินค้าออกอันดับหนึ่งไปยังประเทศกัมพูชา จึงเป็นแหล่งเศรษฐกิจของอำเภออรัญประเทศ ซึ่งตามแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดตลอดจนได้เตรียมการพัฒนาคลังสินค้าในบริเวณดังกล่าวต่อไป โดยความเห็นส่วนตัวบริเวณที่จะพัฒนานั้นน่าจะขยายเป็นนิคมอุตสาหกรรมพิเศษได้ และใช้แรงงานชาวกัมพูชาในการทำงาน⁵

ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² สัมภาษณ์ พันเอกกฤตวิชัย ภมรพล, ผู้บังคับหน่วยทหารพรานที่ 12, กุมภาพันธ์ 2547.

³ สัมภาษณ์ ทรงยศ เทียนทอง, นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว, กุมภาพันธ์ 2547.

⁴ สัมภาษณ์ อนุสรณ์ ลักษณะลม้าย, อดีตนายกเทศมนตรีตำบลอรัญประเทศ, กุมภาพันธ์ 2547.

⁵ สัมภาษณ์ พิณิจ บุญเลิศ, นายอำเภออรัญประเทศ, มีนาคม 2547